Petrus <Lombardus>; Henricus <de Gorichem> [Comm.]: Sententiarum libri IV (cum conclusionibus Henrici de Gorichem et problematibus S. Thomae articulisque Parisiensibus)
[Freiburg i. Br.: Kilian Fischer], [ca. 1492] Seite 31

Huius autem essen

tie simplicitas ac sinceritas tanta ē ꝙ nō ē in
ea aliqd qđ nō sit ipa. ſ idē ē hñs ⁊ qđ habet.
Hylarius — Unñ Hylari⁹ in. vij. lib. de tri. ait. Nō ex com
positis de⁹ q̄ vita ē subsistit. neq̄ q̄ vt⁹ ē ex in
firmis ꝯtinet. neq̄ q̄ lux ē ex obscuris coap=
tat. nec q̄ spūs ē ex disparib⁹ formalis ē: totū
Idem — ꝙ in eo ē vnū ē. Idē in. viij. lib. de tri. Nō hu=
mano mō ex cōpositis de⁹ ē: vt in eo aliud sit
qđ ab eo habet. ⁊ aliud sit ipe q̄ habeat. ſ to=
tum vita ē. natura. s. pfecta ⁊ infinita. ⁊ nō ex
disparib⁹ ꝯstituta. ſ viuens p totū ipa. De h̄
Boetius — eodem Boeti⁹ in. j. lib. de tri. ait. Quo circa
h̄ vē vnū ē in q̄ nullus numerus. nullū in eo
aliud p̄ter id qđ in eo ē. neq̄ eñ subiectū fie=
Aug⁹. — ri pōt. Aug⁹ q̄z in lib. de fide ad petrum dicit
In dei substātia nō ē aliqd qđ nō sit suba: q̄si
aliud sit ibi suba. aliud qđ accidit sube. Sz q̄c
q̄d ibi intelligi pōt suba ē. Uerū hec dici pñt
facile ⁊ credi. videri aūt nisi puro corde oīno
nō pñt. Itē Aug⁹. in. xv. li. de tri. Sic habet
ī natura vniuscuiusq̄ triū: ꝙ q̄ habet h̄ sit qđ
habet. sic imutabilis simplexq̄ suba. Unñ Isi
Isidorus — dorus ait. De⁹ simplex dicit siue nō amitten
do qđ habet. seu nō aliud habet qđ nō ē ipe.
⁊ aliud qđ in ipo ē. Et cū tante simplicitatis
atq̄ sinceritatis sit natura diuina. ē tñ in ea
trinitas psonaꝝ. Unñ Aug⁹. in lib. xj. de ciui.
dei. Nō ꝑpter h̄ naturā sūmi boni simplicem
dicim⁹. q2 ē pater in ea sol⁹. aut fili⁹ in ea sol⁹
aut spūssc̄ūs in ea solus. i. q2 ē sola ista nomi=
num trinitas siue suba psonaꝝ: sic sabelliani
putauerūt. Sz ideo simplex dicit. q2 est h̄ qđ
hz. excepto ꝙ relatiue queq̄ psona ad alte=
ram dicit. nec ē ipa. Nā vtiq̄ pater hz filium.
ad quē relatiue dicit. nec tñ ipe ē fili⁹. ⁊ filius
hz patrē. nec tñ ipe ē pater. In q̄ vō ad semet
ipm dicit nō ad alteꝝ. h̄ē qđ hz. sic ad seipsuz
dicit. viu⁹ habēdo vitā. ⁊ eadē vita ē ipe. Pro
pter h̄ vtiq̄ natura h̄ dicit simplex qđ nō sit
aliud hñs. ⁊ aliud id qđ hz: sic in ceteris reb⁹
ē. Nō eñ hñs liquorē: liquor ē. nec corpus co
lor. nec aīa ē sapia. Ecce q̄ꝫta ē idēptitas. q̄z=
ta ē vnitas. immutabilitas. simplicitas. puri
tas diuine sube. iux infirmitatis nostre valt=
tudinem assignauimus.

Ista est distinctio octaua hui⁹ primi libri. In
qua ostenso quid tenendū sit de vitate gignētis agit
đ natura cōicata p actū generatiōis. Et q̄tū hoc cō
cernit materiā pñtis distinctiōis: tūc diuidit in tres
ptes. In prima oñdit diuine eēntie vitatē. In secun
da eius nature īmutabilitatē. In tertia ei⁹ simplicita
tem. Primū facit a principio distinctionis vsq̄ ibi.
Dei etiā solius eēntia. Secūdū ab inde vsq̄ ibi. Ea
demq̄ sola ꝑprie simplex ē. Tertiū ab inde vsq̄ ad
finē distinctionis. Et hec ē sñia mgr̄i in generali. In
speciali vō sñia in hac distin. summarie cōtinet ī tri=
bus ꝑpositiōib⁹. quarū prima ē hec. Dūtaxat deus
ꝑprie habet essentie vitatē sine alicui⁹ nō actualita
tis admixtione. Et pbat sic. Illud habet ꝑprie es=
sentie vitatē sine alicui⁹ nō actualitatis admixtione.
cuius eē reptum ē semp eē. i. eternaliter. ⁊ qđ ē sine p̄
teritione ⁊ futuritione. sed sol⁹ de⁹ est hmōi. igit ipse
sol⁹ habet eēntie veritatē sine alicui⁹ nō actualitatis
admixtione. Tenet ꝯña ⁊ maior. sed minorē probat
mgr̄ in lr̄a p hoc ꝙ eēntia a vbo essendi nomē ꝑpriū
habet. Essentia eñ deriuat a vbo Sū es est. Et con
firmat p hoc ꝙ eē diuinū nō nouit p̄teritū neq̄ futu=
rum. Scđa ꝑpositio ē. Solus de⁹ habet eterne p=
manentie stabilitatē absq̄ cuiusuis mutabilitatis va
riatione. Et pbat sic. Illud vtualiter habet etne p=
manentie stabilitatē qđ est ipm suū eē: ⁊ qđ impossi=
bile ē aliter ipm disponi q̄ ē: quacūq̄ etiā dispositio
ne. sed sol⁹ de⁹ ē hmōi. ḡ ꝑpositio va. Argumentū
apparet bonū: ⁊ maior vera. Et circa minoris pbati
onem ꝑcedit mgr̄ in textu sic. Et p̄ponit primo dei
eē oīno eē īmutabile. qđ pbat primo p hoc ꝙ diui=
num eē est verissimū. qđ nō esset si posset mutari. Se
cundo p hoc ꝙ in deo nō sunt accidentia p que muta
tio in reb⁹ cōtingit. Tertio p compationē dei ad cre=
aturas. Nā oīs creature mutatio fit vel p loca vel p
pora: vel p affectiōes. sed neuter istorū modorū ca=
dit in deo. vt ptz p diuersas scōꝝ autoritates ī textu
igit suū eē ē oīno īmutabile. Tertia ꝑpositio ē. Q,
deus habet simplicitatē eēntie sine cuiuscūq̄ multi=
plicitatis cōpositiōe. Et pbat sic. Illud habet essen
tie simplicitatē sine cuiusq̄ simplicitatis cōpositione
qđ nō solū corpoꝝ vel spirituū aut p̄dicamentorum
multiplicitati nō subiicit: sed etiā met ē qđ in eo est:
seu in eo esse dicit. sed de⁹ ē hmōi. igit ipe habet sim=
plicitatē sine cuiusq̄ multiplicitatis cōpositiōe. Ar
gumentū ptz ⁊ maior. Et minorē exequēs mgr̄ in lr̄a
ꝑponit: ꝙ diuina eēntia ve ⁊ ꝑprie simplex ē. eo ꝙ
in deo nulla est diuersitas ptiū. accidentiū. formarū
Scđo pbat idē p compationē ipi⁹ ad multiplicita=
tem creature spūalis. in qua licz nō sit diuersitas pti
um sicut in creatura corpali ꝑpter ei⁹ simplicitatez:
cū tota sit vbicūq̄ sit sicut aīa rōnalis dicit eē tota in
toto corpe: ⁊ tota in qualibet ei⁹ pte ē tñ in ea diuer=
sitas accidentiū. sicut mgr̄ declarat p exemplū de di
uersis aīe affectiōib⁹. Postea oñdit ꝙ hmōi simpli=
citati nō repugnat multiplicitas noīm que de ipso di
cunt: eo ꝙ oīa vnū significant. Et ꝙ nulla accidētia
sint in ipso ostēdit: discurrēdo p singula p̄dicamenta
accidentis. Et etiā ꝙ substātia improprie dicitur de
deo oñdit. q2 accidēti substat ipa substantia. Et ad=
dit ꝙ ipa dei simplicitas psonarū pluralitatē nō ex=
cludit. Et ꝙ nō sit aliqd in deo qđ nō sit de⁹. igit ⁊c.

De distinctione triū psonarū. a

Nunc ad distin= Di. IX

n ctionē psonaꝝ accedam⁹. Tenea=
mus ḡ vt docet Aug. in li. de fide ad — Aug⁹.
petꝝ: p̄rem ⁊ filiū ⁊ spm̄scm̄ vnū eē deū natu
raliter. nec tñ ipm p̄rem eē q̄ fili⁹ ē. nec filiuz
eē ipm q̄ pater ē. nec spm̄scm̄ eē ipm q̄ pater ē
aut fili⁹. Una eñ ē eēntia patris ⁊ filij ⁊ spūs
sancti. In qua nō ē aliud pater. aliud fili⁹. ali
ud spūssc̄ūs. q̄uis psonaliter ali⁹ sit pater. ali
us filius. alius spiritussanctus.

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-333/0031
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG